

der dømmes ude, når de bliver ledige i en moden alder. Det er uacceptabelt, og derfor er det godt, at vi har servicejobordningen. Vi håber, at den vil blive brugt mere, nu hvor der også er fuld genoptjening af dagpenget, og hvor ordningen udvides til ikke kun at omfatte en snæver del af den offentlige sektor, men også selv-vejende institutioner, og forsøgsperioden forlænges.

Derudover har vi i forbindelse med ældrepolitikken afsat en særlig pulje på 100 mio. kr. til kommunerne, som kan vælge at ansætte nogle flere i ældreomsorgen og få 50.000 kr. i særligt tilskud pr. job til at foretage optræning af folk, så de kan fungere godt ude i ældresektoren. Det tilbud ser vi frem til at kommunerne benytter sig af.

Inden for trafikpolitikken lavede vi jo sidste år nogle meget store aftaler om DSB, og derfor er det forholdsvis små sager, der er tale om i år. En af dem har dog tiltrukket sig lidt opmærksomhed fra konservativ side, og derfor skal jeg kommentere den lidt. Det drejer sig om roadpricing, og her er der sådan set kun lagt op til, at vi undersøger mulighederne for at lave en form for roadpricing. Der er ikke lagt op til en eller anden gigantisk skatteskrue, som kan skaffe masser af milliarder. Det drejer sig simpelt hen om, at der er nogle problemer med trafikken set i sammenhæng med miljøpolitikken og med hensyn til fremkommeligheden i byerne.

Med hensyn til miljøpolitikken har vi jo forpligtet os internationalt til at nedbringe vores CO₂-udslip, så vi kan mindske risikoen for en forøgelse af drivhuseffekten. Det har vi gevaldige vanskeligheder med at leve op til, især på trafikområdet, fordi trafikken stiger og stiger og stiger. Vi har simpelt hen brug for nogle virkemidler, som kan gøre, at det bliver dyrere at køre i bil, og her er finessen ved roadpricing, at den kan målrettes til de steder, hvor der samtidig er problemer med forurening i nærmiljøet eller problemer med fremkommeligheden, altså i storbyerne.

Der er ikke nogen speciel mening i, at der er så mange, der kører i bil her i København, hvor vi har et fintmasket kollektivt trafiknet; her er det oplagt at presse folk over i den kollektive trafik. Omvendtovre i det fjerne Jylland; her kan der være nogle, der skal på slagteriet klokken 5 om morgenen for at arbejde, og de har simpelt hen ikke nogen mulighed for at vælge den kollektive trafik. Derfor er det også rimeligt nok, at man ikke sætter benzinpriserne så voldsomt op,

at man gør livet umuligt for de folk, der lever derude, bare for at få flyttet nogle københavnere over i S-toget. Roadpricing er til gengæld et godt virkemiddel til at få en mere differentieret politik, hvor man kan ramme præcist med hensigter, som jeg har redegjort for her.

Når vi skal forholde os til de ændringsforslag, der skal stemmes om i dag, bliver hovedlinjen selvfølgelig for SF's vedkommende, at vi stemmer for de forslag, der er stillet af finansministeren på regeringens vegne, fordi det i hovedsagen er forslag, som er aftalt med os, og at vi som hovedregel stemmer imod de forslag, der er stillet af andre partier. Det skyldes simpelt hen, at vi har lavet et finanslovsforlig, og i det finanslovsforlig står der højt og tydeligt, at vi ikke må påføre regeringen udgifter uden om regeringen, og det er jo også rimeligt nok.

Når vi nu har lavet en stor samlet aftale, hvor vi har prioriteret og er blevet enige om at skabe forbedringer for de ældre, for uddannelserne, for miljøet osv. osv., skal der være finanspolitisk sammenhæng og balance i den, så vi ikke risikerer at destabilisere dansk økonomi. Derfor er det fornuftigvis sådan, at aftaleparterne ikke går ud og klatter andre millioner eller milliarder væk med tilfældige flertal, der kan opstå her i Folketingssalen i løbet af eftermiddagen, og derfor vil man opleve, at vi stemmer imod forslag, som vi ellers synes kunne være fornuftige nok.

Der kan sagtens være partier i den borgerlige lejr, som en gang imellem kan finde på at stille fornuftige forslag. Jeg kan se forslag om forbedringer for handicappede og om forbedringer inden for boligpolitikken, og jeg kan også se forslag på andre områder, som vi isoleret set har megen sympati for, men som vi altså ikke har nogen mulighed for at støtte. Der, hvor vi har mulighed for at stemme for forslag fra den borgerlige side, er på de områder, hvor man har forslag til nye indtægter, og det vil vi benytte os af.

Kristeligt Folkeparti har nogle forslag om afgift på husstandsdelte reklamer; det er en gammel SF-tanke, så dem stemmer vi for. Også afgifter på fly og lystfartøjer synes vi er yderst fornuftige, og regeringen har ikke noget at indvende imod, at vi stemmer for øgede indtægter til den. Hvordan regeringspartierne selv stemmer, må de jo redegøre for, men vi er i hvert fald fritstillede, når det drejer sig om at skaffe endnu flere penge i kassen. Det gør vi også, og det gør vi med fornøjelse, når det er på nogle felter,